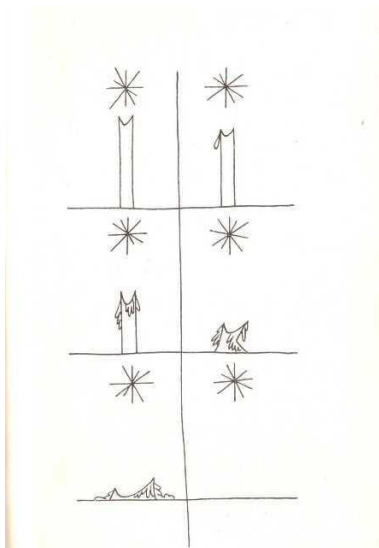

Kas to būtu domājis!

Kas to būtu domājis? Kalendāra otrajā mēnesī – Sveču mēnesī ieklausīsimies Imanta Ziedoņa teiktajā Kur tumšs, tur svece/ baltu gaismu sāk./ Un arī zvaigzne/ Tumsā balta nāk./ Un arī mēs/ Ar savām kājām basām/ Pa tumsu gaismas/ Ceļu kopā lasām. Attiecīgi izvēlēts temats - ziemas vidū esošajam sveču mēnesim, ko, pārnestā nozīmē domājam sveču gaisma, un varam attiecināt katrs savas sirds un prāta gudrības izpratnei. Gaismas starā piedzīvotie foto mirkļi iekļauti norādītajā interneta vietnē

<http://stopini.lv/lv/kultura/ulbrokashttp://stopini.lv/lv/kultura/ulbrokas-biblioteka/galerijas/kas-to-butu-domajisbiblioteka/galerijas/kas-to-butu-domajis>

Kas to būtu domājis! Ir vakara sarunas temats latviskās dzīvesziņas noskaņās, kurā piedalās Ulbrokas bibliotēkas lasītāji no tuvākiem un tālākiem novada ciematiem. Uzstādījums ir ieklausīties rakstītajā no tautas mutvārdu dzīļu dziļumiem. Jāņa Petera vārdiem: “Pasaka ir pasaka, tāpēc, ka tā pasaka”. Latviešu tautas pasaka par “Gudro Mārtiņu” atklāj niansētu notikumu attīstību, mūsdienām raksturīgu cilvēcisko darbību un dažādu lietu kārtību. Savukārt stāstnieces Anitas Vīksnas vakara sarunas pamatā ir ne tikai latviešu tautas pasaka par Kurzemē dzīvojošo bagāto Mārtiņu, kurš uzaicināja pie sevis ciemos Dievu, bet atklāsme par treju – sevis, tuvākā un Dieva mīlestības kopumu. Tie ir vārti, kurus nedrīkst vērt valā bez jēgas un dziļākas izpratnes, bet pamatojot, ka nereti pasakām ir daudz dziļāka jēga un tās palīdz paskatīties uz dzīvi un tās norisēm no cita skatupunkta.

Lieliska ideja šim laikam un dzīves gudrībai, ko slēpj tautas (pa)sakas. Nereti tieši sirds gudrība nes svētītus darbus pasaulei. Laiki ir ejoši un uz priekšu virzoši, ja vien spējam salāgot savu un Dieva gribu. Arī kārtības skaitlīm septiņi ir laika, skaņas, krāsas ritms ar visiem izrietošiem (pie)nākumiem, (ap)stākļiem, (pār)baudījumiem.

Pirmdien, 2. martā, plkst. 18.00 Ulbrokas bibliotēkā stāsta “Kas to būtu domājis!” turpinājums. Aicināts ikviens, kas vēlas iegrimt pārdomās vai iesaistīties saturīgās diskusijās.

Jaunais gads vienlīdz arī Raiņa un Aspazijas intelektuāli poētiskās zīmes gads.

Otrdien, 10. martā, plkst. 19.00 Ulbrokas bibliotēkas organizēts Nacionālā teātra muzikālās izrādes „Raiņa sapņi” kolektīvs apmeklējums. Izrādes filozofisko pamatu veido dzeja, vēstules un dienasgrāmatu fragmenti, kam ir daudzstūra forma un dažādu tēmu aptvērums. Drosmīga un intensīva ir Kirila Serebreņņikova režijas valoda, kā arī emocionāli spēcīga ir Jēkaba Nīmaņa mūzika, kas kopā izceļ tēlu simbolisko nozīmi un norāda, ka mēs katrs esam Raiņa sapnis. Raiņa sapnis “es dzīvošu 300 gadu” ir piepildījies. Aspazijas un Raiņa gada aktualizētam kultūras mantojumam iedosim katrs savu nācijas apziņas nacionālo attieksmi un idejisko pārliecību. Uz tikšanos pasākumos un klātienē lasījumos.

Daiga Brigmane,
Stopiņu novada Ulbrokas bibliotēkas vadītāja

(20.02.2015.)